

دکتر مرتضی پرهیزگار: نسخه نجات تعاون، شبکه سازی است، نه ادامه راه قدیم

دکتر پرهیزگار، مشاور ارشد کارآفرینی در گفتوگویی تخصصی با تشریح سه محور کلیدی، از شبکه سازی توسعه محور به عنوان جایگزین تعاون سنتی نام برد و تأکید کرد که خروج از اقتصاد بیمارگونه فعلی، نیازمند عبور از نگاه تشریفاتی به تعاون و ورود به عرصه عمل در قالب زیست بوم های نوآورانه است.

به گزارش شبکه خبر تعاون، در شرایطی که اقتصاد ایران با چالش های ساختاری عمیقی دست به گریبان است و نرخ بیکاری و نابسامانی های تولید، گریبان گیر بسیاری از صنوف شده، پای صحبت های یکی از چهره های شناخته شده حوزه کارآفرینی نشستیم.

دکتر مرتضی پرهیزگار، مشاور کارآفرینی و عضو مرکز نوآوری و توسعه تعاون ایران، در این گفتوگو، با رویکردی واقعگرایانه اما امیدوارانه، به سه پرسش کلیدی درباره آینده توسعه کسب و کار در ایران پاسخ داد.

۱. از تعاون سنتی تا شبکه سازی توسعه محور؛ گام نخست چیست؟ دکتر پرهیزگار در پاسخ به این پرسش که مهم ترین گام برای تغییر پارادایم از تعاون سنتی به شبکه سازی توسعه محور چیست، تأکید کرد: نگاه تشریفاتی و دولتی به تعاون، بزرگترین مانع پیشرفت این بخش است. به گفته این مشاور، در الگوی سنتی، تعاون ها عمدتاً به صورت جزیره های و با نگاه رفع مشکلات گروهی کوچک شکل گرفته اند، در حالی که الگوی جدید نیازمند پیوند میان زنجیره های ارزش، انتقال دانش و سرمایه گذاری مشترک در پروژه های کلان است.

او با اشاره به تجربه مرکز نوآوری و توسعه تعاون ایران خاطرنشان کرد: اولین گام، باز طراحی ساختار تعاونی ها از بنگاه های صرفاً محلی به شبکه های هوشمند منطقه ای است که از داده های بازار، فناوری های نوین و ظرفیت های صادراتی بهره ببرند. به عبارت دیگر، باید از مدل همیاری ساده به مدل هم آفرینی ارزش مهاجرت کرد.

۲. نقش بنیاد توسعه کارآفرینی و تعاون در اقتصاد دانش بنیان وی در پاسخ به سؤال دوم درباره نقش این بنیاد در حمایت از کارآفرینان و تبدیل ایده به زنجیره تولید، با صراحت گفت: تاکنون عملکرد این بنیادها عمدتاً مشاورهای و نمایشی بوده، اما ظرفیت بینظیری برای تغییر دارند. به اعتقاد وی، نقش مؤثر این بنیادها منوط به سه اقدام اساسی است:

۱. ایجاد شتاب دهنده های تخصصی در حوزه تعاون که به جای ارائه وام های خرد، به تیم های کارآفرین کمک کنند تا نمونه اولیه خود را به محصول قابل عرضه در بازار تبدیل کنند.

۲. اتصال ایده ها به بازارهای صادراتی از طریق انعقاد تفاهم نامه با اتاق های بازرگانی استانی و بین المللی، صورت پذیرد.

۳. ارائه آموزش های مبتنی بر واقعیت های روز کسب و کار و نه تئوریهای صرف؛ موضوعی که دکتر پرهیزگار با سابقه تدریس و پژوهش در مراکز نوآوری، از آن به عنوان گلوگاه اصلی نام برد.

او با تأکید بر اینکه بخش تعاون میتواند موتور محرکه اشتغال پایدار باشد، چهار محور را برای این برنامه ترسیم کرد:

محور اول: توانمندسازی ۱۰۰ تعاونی کوچک و متوسط منتخب با رویکرد ارتقای بهرهوری و بازاریابی دیجیتال.

محور دوم: راه اندازی کارگروه های تخصصی در حوزه های گردشگری، صنایع خلاق و کشاورزی دانش بنیان در استانهای محروم، که با توجه به تخصص ایشان در حوزه گردشگری شهری، این محور از اولویت بالایی برخوردار است.

محور سوم: ایجاد صندوق سرمایه گذاری خطرپذیر برای حمایت از ایده های نوآورانه در حوزه تعاون، به جای اتکا به تسهیلات بانکی سنتی.

محور چهارم: برگزاری رویدادهای سالانه شبکه سازی تعاون با دعوت از کارآفرینان موفق، زنجیره سازی که توانسته اند برای بیش از ۴۰۰ نفر شغل پایدار ایجاد کنند، تا این الگوهای موفق برای سایر تعاونی ها بازآفرینی شود. دکتر پرهیزگار در پایان با تأکید بر اینکه تغییر نگاه از تعاون انباری به تعاون شبکه های نیازمند عزم ملی است، گفت: اگر همین امروز شروع کنیم، اقتصاد ایران در افق ۱۴۰۶ میتواند شاهد تحول محسوسی در کیفیت اشتغال و تولید باشد.